ДЕТСКИ ТВОРЦИ

ЕСЕНЬ

Настъпи есень изгълонта,
нестиде дъждъ и кали;
видуе гъмерьнъ отдъхни
и брули нейнитъ безъ мъль.

И дуга мъгъръ изъ горитѣ
и златни листи той пилѣй;
и отчетлѣ дъленъ сьлнце грѣй.

Златна есень кръдъ дошли в
и покриво цѣлой сѣкъ;
носи гроздъ, обьлъ черьнъ,
пьлни вситѣ съ благодать.

Пенка Ив. Николаева
уч. гр. Русе

Лѣто мина

— Лѣто мина, лѣто мина,
изкрьнъ розлиан пробѣчи.
— Лѣто мина, лѣто мина,
зьвинъ клюмиали сьвѣтчета.

И потока отъ горите
нѣсьвичудато водими.
Кьмъ морето — презъ дерите
дъгини си пъть поема.

А тамъ срѣщатъ го игриви и съ
бѣлъсьнъ поздравяватъ
бурни вълни сребуриени,
всекъ ще — тѣ заобѣлатъ.

Никола Чорбаджийски
уч. гр. Нова-Загора

ЗДРАВЧЕТА

Сьлчички лѣчи ни галитъ
до нашитѣ лица чермени,
житоа сиѣ ни изпълнъ
бодри, весели, засмѣени.

Ядинъ плодъ и зелеенчуци
затова сме всички здрави.

Ней сме българчета жилди
ни нитъ кьмъ ньмци морави.

Васкъ Ив. Димитровъ
уч. с. Сюте

Болестьта на Любчо

Любчо е ученикъ отъ IV отдѣление.

Неговото другарче Косев е бо-лен отъ гърло. Любчо отишъ да го посети. Седъ като се нанагрѣ и попрохладява, Любчо си тръгна да ѝ каже.

Той не си имаш рашетѣ и седа да яде.

Седъ яйцото дни Любчо почна да кашля. После го заболѣ и гърлото. Родителитѣ извикали лѣкарь. Като го прегледа, той каза:

— Боленъ е отъ дифтеритъ (сюпо гърло). Трѣбва да го отдѣлите въ отдѣлна стая. Не бива да пущате при него деца да ви ракитъ лепно, защото и тѣ ще разболѣятъ.

Чакъ тогава Любчо си спомни, че е подалъ у болного си другарче и реши вече никога да не ходи въ кашя, едно има болѣнъ.

Минали дни. Другарчета пратили да кажатъ на Любчо. Майка му го спирнѣ още на пътя и каза:

— Не бива да отидеш съ тѣ-ка! Когато оздравѣе добре, тогава ще го идете свободно!

Мина деста ирем. Любчо оздравѣ. Свободно се изрѣшѣ съ другарчетата си. Но Любчо не забравяше колко е лошо да си бо-лен, затова никога не ходѣше при болнѣ отъ заразителна болѣсть.

Юлийка Г. Тифонова
уч. отъ IV отдѣление
гр. Пазарджикъ

Калчо х. Минеевъ, уч-ль
(преработка)

КООПЕРАТИВНАТА АПТЕЧКА

—Вие лели, всички знаете причината за молостния самарнинъ. Самарнинъта спира до отравяне и окъсяване кошенъ. Трогва се сѣрдцето му отъ спомѣлото го нещастие и той се потрисва за него, като за свой братъ. Прѣдъ-вижда ранитѣ му, подсѣща го на мулето си и го отвежда до близки дъ-лъ. Тамъ то остава на топлитѣ грѣхи на прѣгледчета на мекдлинитѣ, сѣ бѣлѣнъ, не знаѣ що е сѣ-рце, за да види, какъ е станало. И всичко подарено за болнѣ дъ-лъ отъ себе си. Добро, въ-лъ добро, до край — добро, християнско!

— Деци, искате ли да си ве-ликъ и ще е една класна кооперативна аптечка, подобна на тая, които ина Мадлеевото дружество Христовъ кръстъ, да ли ще помагате при нужда, тъй какъ стоярчета молостния самарнинъ?

— Искаме, искаме, господинѣ учителю — грѣмна отдѣлението.

— Тъ ще помогат на всички другарчета въ отдѣлението, какъ молостния самарнинъ — обяждя се едно момчиче.

— И на Сехине Алиева, господинѣ учителю! — викна Величка.

— Да, деца, — обяждъ се съ ръцѣ — нали тъ е наша другарка и на нашата класна учителска кооперация.

— Вѣрно, господинѣ учителю, Сехине Алиева е турчиче, но тъ е наша сестра въ отдѣлението.

Лицето на Сехине Алиева бѣше цѣло радость.

— Ние ще помагаме на нашитѣ другарчета и отъ другитѣ отдѣления — допълва едно момченце.

— На всички, на всички, които имать нужда, господинѣ учителе!...

— Ще бѣлѣемъ всички самарни отъ доеск! — викъ съ радость цѣлото отдѣление.

—Добре, деци, но нали за аптечка трѣбватъ пари, отъ гдѣ ще ги вземемъ?

— Ще донесемъ, господинѣ учителю!

— Обещавате ли?

— Всичкитѣ сиѣ обѣщъ ще по-несемъ по дъ леа — въ единъ гласъ се обяжда цѣлото отдѣление.

— Не! Бединтѣ нѣма да по-сетъ! Тѣ нѣматъ пари, господинѣ учителю!

— Добре, деци. Много ми е драго, че при нашата класна учителка кооперация отъ доесъ ще имаме и аптечка, които ще бъде въ помощ на всичкитѣ другарчета.

И, наистина, следъ обѣдъ децатѣ донесоха по два леа, а по-бединтѣ — по единъ левъ и по-малкитѣ — по единъ левъ и по-ниско, ако е достатъчно нѣмъ-ко.

Следъ нѣколко дни заведоме следния разговоръ:

— Деци, ние ли между васъ, които са членове на нѣкое отъ другарчетата на молостния учителъ?

— Азъ съмъ членъ на д-во „Бистръ умъ".

— И азъ съмъ членъ на Българската д-во.

— Азъ съмъ членъ на Мл. Черенъ кръстъ.

— И азъ . . .

— Ние сме на новото д-во за противоалкохолна и хигиенска защита.

— Азъ съмъ на Детското православно християнско д-во.

—Добре, деци. Азъ виждамъ, че ние сте членове почти на всички д-ва на нашитѣ другарчета.

— Какви бѣше нашата първа задача като членове на нашата класна кооперативна аптечка?

— Да помагаме на всички, които се нуждаятъ отъ помощь въ всякъ случай и на всѣкде самарни.

— Да обичаме и помагаме на ближнитѣ си.

— Да, деци, ние да нѣкое д-ва, които сами да се грижатъ за ближнитѣ?

— Да, г-нъ учителю!

— Д-во Мл. Черенъ кръстъ ние имаме на всичко наше: „Азъ служа".

— Да, деци, Мл. Черенъ кръстъ служи сами на всички, които имать нужда отъ помощь. Съ него дружествѣ ние ще бадемъ въ най-близки кръзки. — Не! Не него ние ще бадемъ въ най-близки кръзки, а на всичко сѣ членове въ него, трѣбва да бадатъ първи.

— Г-нъ учителю, когато Мл. Черенъ кръстъ бѣше съсрѣшъ сѣ-рия водъ, ний ни дадоте нашитѣ — на класнитѣ на кооперативна аптечка.

— Хубаво сте спорили, деци.

— Да, членовитѣ на класнитѣ ни кооп. аптечка трѣбва да бадатъ истински братя и сестри съ тѣхни пи д-во/ЙМА. Черенъ кръстъ.

— Г-нъ учителю, Християнско-то д-во е на всичкитѣ ни добро и на обичъ къмъ ближнитѣ — обяжда се съ радость едно момиче.

— Ние за Велинъ-то, трѣбва ли да бадемъ въ дружеството (Християнското) пари и купиме на Веско Трифонов-то 1 клисъ, едно пато.

— И това е хубаво, деци.

—Г-нъ учителю, нали когато учъ-ме за молостния самарнинъ, то-ва ни дойде на умъ, да се со-ционемъ нашата класна кооперативна аптечка! . . .

— Да, тъка бѣше, деци! . . . И това да-во ни ся добро и мно-го е близко до нашата класна кооперативна аптечка. То се сѣ-ща пъти на Христа — нашитѣ Спасителъ и иска отъ насъ християнски дѣла къмъ ближнитѣ

— Въ него ние бадете пре-

ХРОНИКА

Редакцията поздравява всички здравчета съ Новата учебна година и ѝ пожелава успѣхъ въ училищата, здраве и радости. Тя очаква отъ тѣхъ подкрѣпа — като се платятъ вакрене абонамента и запишатъ новите сили другарчета. Съ-то тѣ ще се отплатятъ най-добре на редакцията.

Златна Добруджа ще стане пакъ наша за обща радость на всички Българи. Съ-то прага се нарича житницата на България, защото земята ѝ рѣжда изобилно за всичко, що трѣбва житъ. Населени е почти само съ бъ-гари, които прекарала 20 год. подъ ромъ-ско робство.

Българската земя се честурва на 14 септемврий тъ-ржествено въ гдѣ-то България. Тя трѣ-ва вай-сѣ-то да бадемъ и ние плодоне, които хранятъ и подкрѣпятъ живота и здравето на българскъ-то народъ. Тъ трѣбватъ сила-та на България по цѣла Европа, които ги кроуна на храна на народитѣ сѣ-ки.

Деньтъ на Отецъ Паисий ще се праздува на 27 септемврий за да ни напомня за незаглъ-ото му дѣло. Той е пъ-рвитѣ народенъ будителъ, който трѣбва да служи за примѣръ на всички ни.

Ив. Вазовъ е нашия пъ-рвъ писателъ. — сета поколѣнъ. Ще се чествуватъ рожденъ-то-дишнина презъ м. септемврий.

ВИТОША

Не забравяйте, че Витоша е най-красива планина край Софи, съ най-високъ кръстъ, на-ричанъ кръстъ (2286 м.).

Тя запомнете добре, че Витоша е голѣмото българско застрахователно дружество въ Софи, които ина най-уредениятъ отдѣлъ за

детски застраховки.

Събирайте си всѣки день по нѣколко лепчета и ги внасяйте въ касиятъ на дружеството на кра-ят на месецъ. Вѣстно ще се изне-нада голѣмитѣ на застраховкатъ и тогава ще получите едни голѣ-ми суми. А сета ще получиятъ и в-къ Здравецъ като безплатенъ подаръкъ.

Редакционни

ОСМАТА ГОДИШНИНА на в. „Здравецъ" започна, въ-рѣки смутното време, въ което живѣемъ. Редакцията ще на-прави всичко възможно да здравца и тази година здравечта съ любимото ни списание, които ще пробъ-лжава да ги учи какъ да опазятъ здравето си. Усѣхъ-тъ на в. „Здравецъ, обаче, заваси въ голѣма степень отъ помощъта, которо г-да учителитѣ — нашитѣ настоятели, ще ни дадатъ и тази година. Ние апелираме къмъ тѣхнатѣ отзивчивостъ и бъ-благодарнъ отъ сѣрдце за помощъта, которо сѣ-ки ни давали до сега и ще продължаватъ да ни даватъ занапрѣдъ. Або-наментътъ се остава пакъ 10 лв. въ-рѣки, че печатането е поскъпнало съ 25 - 30 на сто, сѣдно хартията, мастилото, и пр. Увеличаването абонамента сѣ-тоа е, що ще ни дъ-пишнитѣ материални условия на родителитѣ. А пъ-къ 10 лв. не сѣ, много пари за 1 година. Необходима сѣ-са само нѣколко добри пари презъ дената за вестничето и тѣ ще се съ-бадатъ да го водятъ редовно или ще сѣ купуватъ всѣки бѣл поотдѣлно. Освенъ календара съ бр. 4, друго презъ тази година нѣма да ви.

В-къ „ЗДРАВЕЦЪ" Е ЗДРАВНО-НАУЧЕНЪ ВЕСТНИКЪ, неговии материалъ се хоноруча сѣкано и литературата за чи-таше е свързо най-сѣкмата. Подзата отъ него за здравето и живота е неопходимо — затова то е задължителенъ детско вестник, которо нѣма равно на себе си! Абонирайте по-вече деца. Препоръчайте го на колегитѣ си.

Книгоиздателство „ХЕМУСЪ" а. д. — Софи
ул. Солунъ 2. Пощ. чек. сѣтнка 607, тел. 2-22-94

СПИСАНИЕ ДЕТСКА РАДОСТЬ

Одобрено и препоръчано съ М-ното на народ. просвѣщение съ окръжно № 4462 отъ 28. IX. 1936 год.

КАКВО ТЪРСИ РАДОСТЬ?

Годишенъ абонаментъ 40 лева предплатени

Абонатитѣ получаватъ:

1. Осемъ книжки съ най-красиво подобрѣнъ литературно-художественъ материалъ, предимно весели.
2. Разкошенъ многоцвѣтенъ календарь.
3. Красива папка съ художествени картини.
4. Осемъ брои на „Ярдъ".
5. Петь голѣми художествени картини, предимно отъ наши художници.
6. Петь художествени цвѣтни картини, залепени на паспарту, „Детска радость" ще приучи децата да гледатъ на книгитѣ както на най-мили другари, като на най-близъ и искрен съвѣсленъ „Учителенъ преглѣдъ".

„Нито на списанието изрична съ-тъ-ръ-ка: нашата радостъ е да-ва на сѣки бодрость и интересъ разглеждака картинитѣ, изи-ждавъ какъ-то гръцитѣ приказкитѣ въ списанието и останавъ съ впечатлѣнъ, че „Детска радость" е едно незамѣнимо списание за децата. Редакторитѣ насъчватъ подкрѣпа, и книгоиздателятъ — подкрѣпа."

сп. „Годна Мисъль"

Какво да правя?

— Какъ ли заминдаемъ мали братчета. Вие сте здрави като стоманъ и бѣли, като габъ. А ниите мелъ, нещастливитѣ, колко

Съ почерпъ̀ѣ и какви грозни и нерадостни дутки ина по моята главитка, а кѣсъ силно ме боли главъ̀ти — ще се пръсне. Кажете ми — какво да правя?

— Много кѣсно си се сѣтилъ мили мъ̀ти. Единственото ти спасение е да идиѣ̀ да ти лѣкарни главитѣ лабораторъ̀ти. Ахо бѣше по-ранно, щѣ̀ше да ти бѣше всѣко кѣсне сѣ четка „Пуранета" и пасти „Дорамазъ", нѣмаше да ти сѣ̀щѐти тѣ̀ва мъ̀ка̀тъ̀ти да ти зъ̀бѣ̀ѣтъ̀ главитѣ сѣ̀ ма̀шинатъ̀ти и да зъ̀ѣ̀ѣ̀ѣ